

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos és rokona, a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt, amely szerint *-n * óra * perc körüli időben a rendőrök jogtalanul állították elő, sérelmezte az előállítás körülményeit, és a részrehajló rendőri intézkedést.

A panaszbeadványt a Panaszos és A panaszos rokona *-n személyesen terjesztették elő a Panasztestület panaszirodáján, annak kiegészítésére nem került sor.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos *-n, a délutáni órákban lakásában tartózkodott rokonával, A panaszos rokonával együtt, aki a lakótársa. Az első emeleten lakók, akik albérlőként tartózkodnak a lakásban, hangosan hallgatták a zenét és kiabáltak. A Panaszos feltételezése szerint ezek a személyek drogot is fogyasztanak.

A Panaszos rokona, A panaszos rokona nem tudott pihenni tőlük, ezért szólt nekik, majd fél perc múlva „két fiatal gyerek a szomszédból” megjelent az ajtaja előtt és többször megütötték a Panaszos rokonának fejét, ami miatt vérezni kezdett. Ezután két hölgy is megjelent, akik szintén nekiestek a Panaszos rokonának.

A Panaszos ezen idő alatt a konyhában evett, majd a verekedésre felfigyelve, késsel és villával a kezében kiment és azt kiabálta, hogy „takarodjanak innen”. Ekkor a támadók lehátráltak a lépcsőn, miközben őt folyamatosan, életveszélyesen szidalmazták.

A Panaszos rokona hívta a rendőrséget * óra * perc körüli időben. A rendőrök kiérkeztek a helyszínre és mentőt hívtak, majd A panaszos rokona-t beszállították a kórházba, ahol látelleletet vettek, majd a Panaszos rokonát a vizsgálatot követően előállították a rendőrkapitányságra.

A Panaszost a lakcímről állították elő a rendőrkapitányságra garázdaság elkövetése miatt. Éjjel hallgatták ki gyanúsítottként a Panaszost és a rokonát is. A gyanúsított kihallgatásáról nem kapott jegyzőkönyvet. Az elbocsátását követően a rendőrök nem gondoskodtak a hazajutásáról.

A Panaszos sérelmezte, hogy csak az egyik támadót állították elő, a nőket nem szállították be. Véleménye szerint az ismeretség miatt nem került sor a többi támadó előállítására.

A Panaszos vitatja, hogy elkövették volna a garázdaság bűncselekményét, illetve panaszolta a gyanúsítást, valamint a rabosítást is.

A panasz szerint az egyik rendőr bement az előállító helyiségbe, és közölte a Panaszossal, ha a bűncselekmény elkövetését nem ismeri el, akkor még bent lesz két-három órán keresztül. A rendőr kezében egy „kis cetli” volt, amelyet kért, hogy olvasson el.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a büntetőeljárás részét képező panaszát (a gyanúsítás ténye ellen, a kihallgatások sorrendje, a gyanúsított kihallgatásról készített jegyzőkönyvből nem kapott, a rendőrök azirányú

„fenyegetése”, hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartják még két-három órát, a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét),

2. az előállítás jogszerűségét,
3. a hazaszállításának elmaradását,
4. a részrehajló rendőri intézkedést.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, valamint a XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát.

Az állásfoglalás alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a Panaszos és egy másik állampolgár által tett bejelentés nyomán.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrök megfelelően teljesítették az intézkedési kötelezettségüket.

A Panaszos elfogása és azt követő előállítása jogszerűen és indokoltan történt, azonban annak időtartama szükségtelenül hosszú, ezért aránytalan volt, ami miatt súlyosan sérült a Panaszos személyes szabadsághoz való joga.

Az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, ami a Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét idézte elő.

Abban a tekintetben, hogy a rendőrség nem biztosította a Panaszos hazajutását, a Panasztestület alapjogi sérelmet nem állapított meg.

A Panasztestület nem talált olyan körülményt, ami alapján a pártatlan rendőri intézkedésre lehetett volna következtetni, ezért megállapítása szerint a panaszolt rendőri intézkedések nem ütköztek a diszkrimináció tilalmába.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- 2 db rendőrségi hangfelvétel bejelentésről,
- MRFK Vezetőjének átirata és annak mellékletei:
- Rendőrkapitányság vezetőjének kiegészítő parancsnoki kivizsgálása és mellékletei:
- „fogvatartottak (elfogott, előállított, elővezetett) kíséréséről kiadási nyilvántartás” Panaszos vonatkozásában,
- „nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról” elnevezésű irat, Panaszos vonatkozásában,
- MRFK Vezetőjének átirata és annak mellékletei:

- Rendőrkapitányság vezetőjének kiegészítő parancsnoki kivizsgálása és mellékletei:
- Osztály vezetőjének parancsnoki kivizsgálása,
- kiegészítő jelentés,
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata,
- Alosztály jelentése elfogás végrehajtásáról Panaszos vonatkozásában,
- jegyzék a letéti tárgyakról Panaszos vonatkozásában,
- igazolás (az előállítás időtartamáról) Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott élelemmel történő ellátásáról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról elnevezésű irat a Panaszos vonatkozásában,
- jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásáról a Panaszos vonatkozásában,
- Tevékenység-irányítási Központ küldés leírása adatlap,
- MRFK vezetőjének szakmai állásfoglalása.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok e jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett körülményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A két rendőr a Tevékenység- irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítása alapján * perckor megjelent a Panaszos lakcímén, mivel onnan verekedésről érkezett bejelentés.

A helyszínen az Országos Mentőszolgálat (a továbbiakban: OMSZ) munkatársai a járőrök kikerzésekor már a helyszínen tartózkodtak.

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A rendőrök meghallgatták a Panaszos rokonát, A panaszos rokona-t, aki elmondta, hogy a lakóházban lévő hangoskodás miatt, az alagsori lakásából kiment az udvarra, és az első emeleten lévő két hangoskodó férfival szóváltásba keveredett, mire azok lementek hozzá az udvarba, és az egyikük többször ököllel arcon ütötte. A történetek után az első emeletről, a két férfi társaságában lévő hölgy is lement az udvarra, majd a két férfit elhúzta tőle, és ezt követően visszamentek az első emeleti lakásba. Az OMSZ munkatársai megvizsgálták panaszos rokonát, majd a sérülései miatt a kórházba szállították.

A rendőrök ezek után intézkedés alá vonták a korábban hangoskodó két férfit, *-t és *-t, akiket igazoltattak.

* elmondta, hogy az első emeleti lakásban albérlőként lakó rokonánál, *-nél végzett felújítási munkákat. Kb. * óra * perc körüli időben *-vel a lakás előtt tartózkodtak és dohányoztak. Beszélgetés közben arra lettek figyelmesek, hogy a földszinten lakó A panaszos rokona azt kiabálja nekik, hogy „hallgassatok már el, a kurva anyátokat”. Ezt követően szóban számon kérték tőle, hogy hogy beszél velük, majd néhány perc hangos szóváltás után lesétáltak hozzá mind a ketten. Amikor odaértek az alagsor 1. ajtó alatti lakáshoz, a rájuk kiabáló férfi, A panaszos rokona egy kb. 60-80 cm hosszúságú kerítéslécet tartott a kezében, mellyel ütő mozdulatokat tett feléjük. * az ütő mozdulatokat elkerülve mellé került, majd – elmondása szerint védekezéséppen – két alkalommal, ököllel állon ütötte A panaszos rokonát. Ezt követően azt észlelte, hogy az alagsor 1. ajtó alatti lakásban tartózkodó Panaszos egy kb. 15 cm pengehosszúságú késsel a jobb kezében kiszalad a lakásból, majd kb. 3 méterre megállt előttük és hangosan kiabált, hogy takarodjanak el. Ezt követően az időközben odaszaladó *-al együtt visszaszaladtak mind a hárman az első emeleti lakáshoz. * azt nyilatkozta, hogy, nem érzi magát felelősnek a történetekkel kapcsolatban, mivel csak védekezésből ütötte meg két alkalommal a panaszos rokonát.

* elmondta továbbá, hogy a mellette tartózkodó * nem bántalmazott senkit, csak külső szemlélője volt az eseményeknek. Ezt követően a rendőrök szóban meghallgatták *-t, valamint *-t, akik megerősítették a * által elmondottakat.

A rendőrök szóban meghallgatták továbbá a Panaszost, aki a történetekkel kapcsolatban elmondta, hogy a fenti napon * óra * perc körüli időben hangoskodásra figyeltek fel rokonával, aki ezt követően az udvarra ment, ahol hangosan veszekedni kezdett két, az első emeleten tartózkodó férfival. Pár perc szóváltás után a két férfi lesétált az alagsori lakásuk elé. Ekkor A panaszos rokona a lakásuk előtt – mivel attól tartott, hogy azért jönnek le, mert meg akarják verni őket – a kezében, egy kb. 80 cm hosszúságú kerítésléccel várta a két férfi személyt. Ezután nem látta, hogy pontosan mi történt, csak arra lett figyelmes, hogy a két férfi közül az idősebb ököllel ütni kezd a panaszos rokona arcát. Mivel nagyon megijedt, hogy őt is bántani fogják, ezért a lakásba szaladt, ahol a konyhából a jobb kezébe vett egy darab kést, majd kiszaladt vele a két férfi felé. Kb. 3 méterre a két férfitől megállt, majd kezében a késsel azt kiabálta nekik, hogy „takarodjanak el innen”. Ekkor a két férfi visszaszaladt az első emeletre, ő pedig azonnal A panaszos rokona segítségére sietett, majd értesítették a rendőrséget.

Elmondása szerint a kezében tartott késsel nem tett szűrő mozdulatot a két férfi felé, csak azért vette magához, ha őt is megtámadnák, akkor tudjon vele védekezni. Elmondta továbbá, hogy nem látta, hogy A panaszos rokona a kezében lévő léccel tett-e ütő mozdulatot a két férfi felé.

A helyszínen meghallgatták az események alatt az első emelet körfolyosóján tartózkodó * – *-t, aki az elejétől kezdve látta a történeteket, és megerősítette * által elmondottakat.

* a helyszínt szemrevételezése után, az alagsori lakás bejárati ajtaja mellett, a falnak támasztva megtalálta a kb. 80 cm hosszúságú kerítéslécet, amelyet A panaszos rokona tartott a kezében, valamint a lakás bejárati ajtaján belépve, attól jobbra lévő egyik szekrény tetején került feltalálásra a kb. 12-15 cm pengehosszúságú kés, amelyre a Panaszos azt nyilatkozta, hogy ez volt az a kés, amelyet a cselekmény során a kezében tartott.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított történeti tényállást jelentették a TIK-nek. Az Alosztály csoportvezetőjével történt egyeztetést követően a TIK utasította a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy *-t, a Panaszost és a panaszos rokonát a helyszínen szándékos bűncselekmény – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján – (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt fogják el, valamint további intézkedések megtétele céljából állítsák elő – figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a Rendőrkapitányságra a további szükséges intézkedések végrehajtása céljából.

Az előállításokat követően a rendőrök a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának jelentették a történeteket, valamint * perckor átadták az elfogott és előállított személyeket.

A Panaszos személyőrzésével kapcsolatos feladatokat a rendkívüli őr hajtotta végre – * perc és * perc közötti időben –, aki a fogvatartással kapcsolatos dokumentációt kitöltötte és a Panaszossal aláíratta.

A Panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására * perc és * perc között került sor. A gyanúsítás ellen a Panaszos nem tett panaszt. Az előállítás időtartama alatt a lefoglalás elrendelésére és annak adminisztrációjára, valamint a bünyügyi nyilvántartásba vételére is sor került. A Panaszost *-n * perckor bocsátotta szabadon a nyomozó hatóság.

V.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

- 1. A büntetőeljárás részét képező panasz (a gyanúsítás ténye ellen, a kihallgatások sorrendje, a gyanúsított kihallgatásról készített jegyzőkönyvből nem kapott, a rendőrök azirányú „fenyegetése”, hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartják még két-három órát, a bünyügyi nyilvántartásba vételének tényét).**

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bünyfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

A Be. 196. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai szerint:

„140. § A panaszt írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. A szóban előterjesztett panaszt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

141. § A nyomozás során a panaszt a határozatot hozó, az intézkedést foganatosító, illetőleg az intézkedést elmulasztó nyomozó szervnél célszerű előterjeszteni.”

Panaszos sérelmezte a gyanúsítás tényét, a kihallgatások sorrendjét, azt, hogy gyanúsított kihallgatásról készített jegyzőkönyvből nem kapott, a rendőrök azirányú „fenyegetését”, hogy amennyiben nem ismeri el a bűncselekmény elkövetését, abban az esetben bent tartja még két-három órát, illetőleg a bűnügyi nyilvántartásba vételének tényét.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel (pl.: rabosítás, gyanúsítás, házkutatás, lefoglalás, stb.) összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a jelen eljárás keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpont vizsgálatát mellőztem.

A büntetőeljárás részét képező eljárási cselekményekkel szemben a Be. által meghatározott jogorvoslati fórumrendszer keretein belül és módon lehet panasszal élni.

Megjegyzem, hogy a Panaszos a gyanúsítottkénti kihallgatása során a gyanúsítás ellen nem panaszt.

Megállapítható továbbá, hogy a kiegészítő parancsnoki kivizsgálásról készült jelentés alapján a kihallgatást végrehajtó nyomozó, a Panaszost kizárólag az eljárás menetéről, illetve arról tájékoztatta, hogy amennyiben az ügy lényeges körülményeiben a felek részéről ellentmondás merül fel, ennek feloldása érdekében a nyomozó hatóság – a Be. 124. § (1) bekezdése alapján – szembesítést fog végrehajtani.

A gyanúsított kihallgatásról készített jegyzőkönyv 3. oldalának 4. bekezdésében fellelhető, általános tájékoztatásban szerepel, hogy a Be. 70/B. § (2) bekezdése alapján a nyomozás befejezéséig a gyanúsított (a Panaszos) másolatot kaphat az olyan nyomozati cselekményekről

készült iratról, amelyeknél a jelenlétét e törvény lehetővé teszi. A Panaszos a jogaira történő figyelmeztetést, tájékoztatást megértette, a jegyzőkönyvet aláírta. Megjegyzem továbbá, hogy a Panaszost és rokonát, A panaszos rokonát is * hallgatta ki, aki a panaszos rokona részére a jegyzőkönyv egy példányát átadta.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

2. Az előállítás jogszerűsége.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférőknek a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1)-(3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és d) pontja szerint:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

d) felfegyverkezve, követik el.”

[Garázdaság]

A Szolgálati Szabályzat) 12. § (1) bekezdése szerint:

„...a rendőr gondoskodik az elsődleges intézkedések megtételére - különös tekintettel az elsősegélynyújtásra, értesítés adásra, helyszínbiztosításra, tanúkutatásra, adatgyűjtésre, kárelhárításra...”

A Panaszos sérelmezte az előállítás jogszerűségét. Megítélése szerint nem követett el bűncselekményt, mivel ő a sértettje az esetnek.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról szóló jelentése alapján, valamint az intézkedő rendőrök, által készített kiegészítő jelentésében foglaltakra, valamint – *figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, valamint a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett* – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság munkatársai a bejelentést követően haladéktalanul a helyszínre vonultak, és megkezdték a történeti tényállás tisztázását. Adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek, amelynek megállapításait az elfogásról készített jelentésben pontosan rögzítették. Végrehajtották A panaszos rokona meghallgatását, majd *-t, illetve a társaságában lévő * és * illetve a Panaszos elmondását is rögzítették.

A helyszínen meghallgatták továbbá az események alatt az első emelet körfolyosóján tartózkodó *- *-né, aki az elejétől kezdve látta a történetet, aki * által elmondottakat erősítette meg.

Az intézkedő rendőrök megállapították, hogy A panaszos rokonának kizárólag * okozott sérülést, a társaságában lévő * és * nem vett részt az eseményekben, ezért velük szemben további személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem volt indokolt, azonban a Panaszos tevékenyen részt vett a garázdaságban.

Az intézkedő rendőrök az általuk megállapított tényeket jelentették a TIK-nek. A csoportvezetővel történt egyeztetést követően a TIK utasította a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy *-t, A panaszos rokona-t és a Panaszost a helyszínen szándékos bűncselekmény (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt fogják el, valamint további intézkedések megtétele céljából állítsák elő – figyelemmel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a Rendőrkapitányságra a további szükséges intézkedések végrehajtása céljából.

Megállapítottam, hogy – *figyelemmel a parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentésben foglaltakra* – az intézkedő járőrök a helyszínen haladéktalanul megjelentek, az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a jelenlévő személyeket igazoltatták, a nyilvántartásokban ellenőrizték az adataikat. Adatgyűjtést, tanúkutatást hajtottak végre, illetőleg intézkedtek a sérült Panaszos orvosi ellátására vonatkozóan, a helyszínen – a történeti tényállás kellő mértékű tisztázását követően, – a begyűjtött információk alapján helyesen állapították meg, hogy a Btk. 339. § (2) bekezdés a) pontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetése történt. A Panaszost, A panaszos rokona-t, valamint *-t az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján elfogást foganatosítottak. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az előállítás jogszerűsége tekintetében alaptalan.

3. A hazaszállításának elmaradása.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint hatáskörömbe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathatnak.

A rendőrségnek nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban, mivel a konkrét ügyben egyéb olyan körülmény nem merült fel, mely ezt indokolta tette volna.

Megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

4. A részrehajló rendőri intézkedés.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Rendőrség Etikai Kódexének (a továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontjának második része alapján:

„Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”

Az Etikai Kódex 4. pontja szerint:

„A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

Az Etikai Kódex 5. pontja szerint:

„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

Az Etikai Kódex 7. pontjának utolsó mondata szerint a rendőr:

„Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök az ismeretség miatt nem állították elő a többi támadót.

A rendőrök által készített kiegészítő jelentés alapján megállapítottam, hogy az intézkedés alá vont személyekkel sem magánemberként, sem pedig rendőri intézkedés során korábban soha nem találkoztak a rendőri intézkedést foganatosító rendőrök.

Nem merült fel olyan körülmény, ami miatt az említett személyekkel szemben intézkedési kötelezettség keletkezett volna.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére – a hatóság erre vonatkozó kifejezett felhívása ellenére – nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Tekintettel – a Pp. jelen határozat III. részében kifejtetett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri feljelentésben és a parancsnoki kivizsgálásban foglaltakat vettem alapul.

E sérelemmel kapcsolatban megállapítottam, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget, nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy a rendőrök elfogultan intézkedtek volna, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

VII.

Ket. 35. § (1) bekezdés *„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”*

Figyelemmel arra, hogy a Panaszos az előállítás időtartamát, illetve annak meghosszabbításának módját nem sérelmezte, ezért ezt a kérdést érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye IV. cikk, XXIV. cikk, XV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §. (1) bekezdése, 13. § (1)-(2) bekezdése, 15. § (1)-(2) bekezdése, 24. § (1) és (3) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1)-(3) bekezdése, 12. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdés, a (2) bekezdés a) és d) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdése;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 1. pontjának második része, 4. pontja, 5. pontja, 7. pontjának utolsó mondata.

Budapest, 2017. március 27.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**